



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 9/2011
Дана 03.06.2011. године
Београд
Немањина бр. 9

недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у продуженом трајању

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Слободана Рашића, председника већа, Верољуба Цветковића, Савке Гогић, Надежде Мијатовић и Драгољуба Ђорђевића, чланова већа, са вишим судијским сарадником Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у продуженом трајању из члана 350 став 3 у вези става 2 у вези са чланом 61 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног АА – адвоката АБ и АБ1, бранилаца окривљеног ББ – адвоката БА и БА1, браниоца окривљене ВВ – адвоката ВА, браниоца окривљеног ГГ – адвоката ГА, браниоца окривљеног ДД – адвоката ДА, окривљеног ЂЂ и његовог браниоца – адвоката ЂА, браниоца окривљеног ЕЕ – адвоката ЕА, браниоца окривљеног ЖЖ – адвоката ЖА и браниоца окривљеног ЗЗ – адвоката ЗА, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења К-По1.бр.180/10 од 28.10.2010. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе чл. 375 Законика о кривичном поступку, дана **01., 02. и 03. јуна 2011. године**, донео је дана 03. јуна 2011. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног АА – адвоката АБ и АБ1, бранилаца окривљеног ББ – адвоката БА и БА1, браниоца окривљене ВВ – адвоката ВА, браниоца окривљеног ГГ – адвоката ГА, браниоца окривљеног ДД – адвоката ДА, окривљеног ЂЂ и његовог браниоца - адвоката ЂА, браниоца окривљеног ЕЕ – адвоката ЕА, браниоца окривљеног ЖЖ – адвоката ЖА и браниоца окривљеног ЗЗ – адвоката ЗА, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К-По1.бр.180/10 од 28.10.2010. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења К-По1.бр.180/10 од 28.10.2010. године, окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у продуженом трајању из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика у вези са чл. 61 Кривичног законика, за која дела су осуђени и то окривљени АА на казну затвора у трајању од 4 /четири/ године, окривљени ББ на казну затвора у трајању од 3 /три/ године, окривљена ВВ на казну затвора у трајању од 3 /три/ године и 6 /шест/ месеци, окривљени ГГ на казну затвора у трајању од 3 /три/ године, окривљени ДД на казну затвора у трајању од 1 /једне/ године и 6 /шест/ месеци, окривљени ЋЋ на казну затвора у трајању од 1 /једне/ године и 6 /шест/ месеци, окривљени ЕЕ на казну затвора у трајању од 1 /једне/ године, окривљени ЖЖ на казну затвора у трајању од 1 /једне/ године, а окривљени ЗЗ на казну затвора у трајању од 3 /три/ године и 6 /шест/ месеци.

У ове казне, окривљенима је на основу одредбе чл. 63 Кривичног законика урачунато време проведено у притвору, и то окривљеном АА од 03.11.2008. године до 28.10.2010. године, окривљенима ДД и ЋЋ од 03.11.2008. године до 13.11.2009. године, окривљенима ЕЕ и ЖЖ од 03.11.2008. године до 29.01.2009. године, окривљенима ББ и ГГ од 03.11.2008. године до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, окривљеној ВВ од 01.12.2008. године до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, а окривљеном ЗЗ од 04.06.2009. године до 30.12.2009. године и од 30.12.2009. године до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној одлуци.

Истом пресудом, на основу одредбе чл. 88 ст. 1 Кривичног законика, према окривљенима ЗЗ, ББ, ГГ и ВВ изречена је мера безбедности протеривања странаца из земље за време од 3 године, која ће се рачунати од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не рачуна у време трајања наведене мере.

На основу одредбе чл. 350 ст. 4 Кривичног законика, од окривљених су одузета путничка возила, и то од окривљеног ЕЕ возило марке “Ланџиа Капа”, регистарских ознака ее, од окривљеног ЋЋ возило марке “Мерцедес 190”, регистарских ознака њњ, од окривљеног ДД возило марке “Рено Еспејс”, регистарских ознака дд, од окривљеног ЖЖ возило марке “Форд транзит”, регистарских ознака жж, те мобилни телефони, и то од окривљеног АА мобилни телефон марке “Нокиа 6300”, са пратећом СИМ картицом броја аа1, од окривљеног ДД мобилни телефон марке “Сони Ериксон” модел “К530Г”, са картицом “Телеком Србија” позивног броја дд1 и мобилни телефон марке “Нокиа”, модел 6300, са картицом позивног броја дд2, од окривљени ЋЋ мобилни телефон марке “Нокиа” ИМЕИ броја њњ1, од окривљеног ЖЖ мобилни телефон “Сони Ериксон” “К530Г”, са пратећом картицом броја жж1, од окривљеног ЕЕ мобилни телефон марке “Нокиа” и пратећа картица серијског броја ее1, од окривљеног ББ мобилни телефон марке “Нокиа” са картицом броја

бб1, те од окривљеног ГГ мобилни телефон марке “Нокиа” са припадајућом картицом броја гг1.

На основу одредбе чл. 91 и 92 Кривичног законика и чл. 513 ст. 1 и 2 и чл. 515 Законика о кривичном поступку, од окривљених је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то од окривљеног АА износ од 1.325 еура, од окривљеног ББ износ од 6.400 еура, а од окривљеног ДД износ од 400 еура.

Окривљени су обавезани да на име осталог дела прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичног дела плате, и то: окривљени АА износ од 12.675 еура, окривљена ВВ износ од 7.200 еура, окривљени ГГ износ од 6.000 еура, окривљени ЂЂ износ од 140 еура, окривљени ЕЕ износ од 900 еура, окривљени ЖЖ износ од 900 еура, те окривљени ЗЗ износ од 2.800 еура, све то у динарској противвредности по званичном курсу Народне банке Републике Србије на дан исплате, у корист буџетских средстава Републике Србије, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу одредбе чл. 193, 194 и 196 Законика о кривичном поступку, окривљени су обавезани да у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, плате трошкове кривичног поступка чију ће висину суд утврдити посебним решењем, те да у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, плате на име паушала, и то окривљени АА, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, износе од по 40.000,00 динара, а окривљени ВВ и ЗЗ износе од по 30.000,00 динара.

Против ове пресуде, жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у делу одлуке о казни и да окривљенима АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у продуженом трајању из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика у вези чл. 61 Кривичног законика изрекне казне затвора у дужем временском трајању;

-браниоци окривљеног АА – адвокати АБ и АБ1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће ослободити од оптужбе окривљеног АА, уз истовремени захтев да о времену и месту одржавања седнице већа буду обавештени окривљени и његови браниоци;

-браниоци окривљеног ББ – адвоката БА и БА1, због повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, одузимању имовинске користи, трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је учинио

кривично дело које му је оптужницом стављено на терет и наредити да се одмах пусти на слободу или да преиначи првостепену пресуду у погледу висине изречене казне на тај начин што ће казну умањити и укинути изречену меру безбедности или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, с тим да окривљеном укине притвор;

-бранилац окривљене ВВ – адвокат ВА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се побијана пресуда укине у целости или да се иста преиначи уважавањем жалбених навода;

-бранилац окривљеног ГГ – адвокат ГА, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијану пресуду у односу на наведеног окривљеног преиначи у смислу жалбених навода и осуди га на казну затвора у краћем временском трајању, уз истовремени захтев да на основу чл. 375 ЗКП окривљени и бранилац буду обавештени о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ДД – адвокат ДА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни, одузимању предмета, те одлуке о имовинској користи и паушалу, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити кривице за дело које му се ставља на терет, уз истовремени захтев да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа у смислу одредбе чл. 375 ст. 1 ЗКП;

-окривљени ЂЂ, не наводећи законски основ нити предлог, с тим што из образложења произилази да првостепену пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о мери безбедности одузимања возила, те одлуке о казни;

-бранилац окривљеног ЋЋ – адвокат ЋА, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца и првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у продуженом трајању из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 КЗ или да побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење, уз истовремени захтев да буде обавештен о седници већа на којој ће се одлучивати о жалби;

-бранилац окривљеног ЕЕ – адвокат ЕА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни, мери безбедности и одузимању имовинске користи, са предлогом да другостепени суд уважи жалбу браниоца и преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка и предмет врати на поновно разматрање и одлучивање првостепеном суду, уз истовремени захтев да о седници већа буде обавештен бранилац

окривљеног;

-бранилац окривљеног ЖЖ – адвокат ЖА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање, уз истовремени захтев да о седници већа буду обавештени окривљени и његов бранилац;

-бранилац окривљеног ЗЗ – адвокат ЗА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да окривљеном изрекне блажу казну затвора, уз истовремени захтев да сходно одредби чл. 375 ЗКП буде обавештен о седници већа.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал, поднели су:

-бранилац окривљеног ЕЕ – адвокат ЕА, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована, а да се "прихвати" жалба браниоца окривљеног ЕЕ;

-бранилац окривљеног ЗЗ – адвокат ЗА, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал и прихватањем жалбе браниоца окривљеном изрекне блажу казну, уз истовремени захтев да буде обавештен о седници већа у смислу одредбе чл. 375 ЗКП;

-бранилац окривљеног ДД – адвокат ДА, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал као неосновану;

-бранилац окривљеног ЂЂ – адвокат ЂА, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије у целости као неоснована.

Тужилац за организовани криминал у поднеску Ктж.бр.93/11 од 31.03.2011. године, предложио је да се жалбе окривљеног ЂЂ и његовог браниоца, као и жалбе бранилаца окривљених ЕЕ, ЗЗ, ВВ, ГГ, ББ, ДД, ЖЖ и АА одбију као неосноване, те да се усвоји жалба Тужиоца за организовани криминал и пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења КП.бр. 180/10 од 28.10.2010. године преиначи у погледу одлуке о казни.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 375 Законика о кривичном поступку, и то дана 01.06.2011. године у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Гордане Јекић-Брадајић, браниоца окривљеног АА – адвоката АБ, окривљеног ГГ и његовог браниоца – адвоката ГА, окривљеног ДД, окривљеног ЕЕ и његовог браниоца – адвоката ЕА, окривљеног ЖЖ и његовог браниоца – адвоката ЖА, браниоца по

заменичком пуномоћју за окривљеног ЗЗ – адвоката ЗА1 и судског тумача за кинески језик ТТ, те одсуству уредно обавештених окривљених АА и његовог другог браниоца – адвоката АБ1, браниоца окривљеног ББ – адвоката БА, браниоца окривљеног ДД – адвоката ДА, браниоца окривљеног ЕЕ – адвоката ЕА, те браниоца окривљеног ЗЗ – адвоката ЗА, а дана 02.06.2011. године у присуству свих лица која су била присутна и претходног дана, с тим што су на седницу већа приступили и бранилац окривљеног ГГ – адвокат ГА1 уместо адвоката ГА по заменичком пуномоћју, браниоца окривљеног ДД – адвоката ДА, браниоца окривљеног ЕЕ – адвоката ЕА, те за окривљеног ЗЗ – адвоката ЗА, па је након размотрања списка предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама и одговорима на жалбу, те напред изнетим мишљењем Тужиоца за организовани криминал из писменог поднеска, имајући у виду и изјашњења страна на седници већа, нашао:

Жалбе су неосноване.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка које Апелациони суд у Београду, као другостепени, испитује по службеној дужности у смислу одредбе члана 380 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку, нити битне повреде одредаба кривичног поступка на које се у жалбама бранилаца окривљених неосновано указује.

Наиме, неосновано се жалбом браниоца окривљеног ЖЖ првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 7 Законика о кривичном поступку и с тим у вези истиче да првостепени суд, приликом доношења побијане пресуде, није решио предмет оптужбе. Према наводима жалбе, првостепени суд је пропустио да у побијаној пресуди у потпуности реши предмет оптужбе и да је прекорачио оптужбу тако што је окривљене огласио кривим за радње за које нису ни били оптужени, обзиром да је оптужницом окривљенима стављено на терет извршење два кривична дела, и то кривично дело злочиначког удруживања из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ и кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ, те да су сви окривљени, супротно диспозитиву оптужнице, оглашени кривим само због извршења једног кривичног дела, и то кривичног дела недозвољеног прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350 став 3 КЗ, при чему је првостепени су у изреци пресуде пропустио да донесе одлуку у вези са кривичним делом злочиначког удруживања из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, а на који начин је учинио наведену битну повреду.

Међутим, жалбени наводи браниоца окривљеног ЖЖ у овом делу нису могли бити прихваћени као основани. Ово стога што је првостепени суд на странама 106 и 107 побијане пресуде изнео јасне и логичне разлоге због чега налази да у радњама окривљених стоје само битни елементи кривичног дела недозвољеног прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ у продуженом трајању – у вези са чланом 61 КЗ, које и овај суд у свему прихвата као правилне. По оцени овога суда, првостепени суд је правилно закључио да нису прихватљиви наводи из оптужнице да су окривљени АА и ЗЗ учинили засебно кривично дело злочиначког удруживања из члана 346 став 1 КЗ, а остали окривљени засебно кривично дело злочиначког удруживања

из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, налазећи да је кривично дело злочиначког удруживања у конкретном случају конзумирано у кривичном делу недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ. У конкретном случају, и по налажењу овога суда, радње извршења кривичног дела злочиначког удруживања описане у оптужници, означене као радње из члана 346 став 1 и из члана 346 став 2 у вези става 1 КЗ, представљају квалификаторну околност тежег облика кривичног дела из члана 350 став 3 КЗ, које постоји уколико је кривично дело из члана 350 став 2 КЗ учињено од стране организоване групе. Стога опис радњи окривљених из оптужнице, које се односе на деловање организоване криминалне групе и по оцени овога суда, у конкретном случају представљају битна обележја квалификованог облика кривичног дела из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ, те се припадност окривљених криминалној групи у конкретном случају не може сматрати обележјем другог кривичног дела, односно обележјем кривичног дела из члана 346 став 1 КЗ или кривичног дела из члана 346 став 2 КЗ, а како то правилно закључује и првостепени суд.

Како је, дакле, правилан закључак првостепеног суда да је кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ, као посебно и теже, конзумирало кривично дело злочиначког удруживања из члана 346 став 2 КЗ, односно из члана 346 став 1 КЗ, као опште и лакше кривично дело, то је првостепени суд у потпуности решио предмет оптужбе, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног ЖЖ.

Ови жалбени наводи нису могли бити прихваћени као основани ни због тога што је првостепени суд у побијаној пресуди применио Кривични закон који је повољнији за окривљеног. Наиме, тачно је да је у изреци употребио израз “организована криминална група” на који начин је према наводима жалби бранилаца окривљених прекорачио оптужбу, али како је у конкретном случају применио Кривични законик који је важио у време извршења кривичног дела као блажи за окривљене, имајући у виду да је изменама и допунама Кривичног законика, које су ступиле на снагу 11. септембра 2009. године прописано у ставу 4 члана 350 овог Законика да ће се казнити учинилац за дело из става 2 тог члана, учињено од стране организоване криминалне групе, док став 3 истог члана прописује да је дело учињено од стране групе, евидентно је да је првостепени суд погрешно употребио реч “криминална”, с тим што овај пропуст од стране првостепеног суда по налажењу овога суда није од таквог значаја да би водио укидању пресуде, имајући у виду да је Кривични закон који се односи на правну квалификацију предметног кривичног дела правилно примењен, те да је овај закон повољнији за окривљене.

Ни жалбени наводи бранилаца окривљених ЖЖ и ЕЕ, којима се указује да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП, нису могли бити прихваћени као основани.

С тим у вези, у жалби браниоца окривљеног ЖЖ истиче се да је конзумпција у конкретном случају била неприменљива, и да је првостепени суд прекорачио оптужницу, јер је окривљене огласио кривим за радње које им нису ни стављене на терет, указујући да је правилном применом закона првостепени

суд био дужан да одбије оптужбу за кривично дело из члана 346 став 1 КЗ, а да окривљене огласи кривим само за радње из члана 350 став 3 КЗ, док се у жалби браниоца окривљеног ЕЕ наводи да је првостепени суд битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 8 ЗКП, учинио тако што је у изреку побијане пресуде унео чињенице које у односу на овог окривљеног нису садржане у измењеној оптужници, при чему у изреци пресуде, иако му је оптужницом стављено на терет да је кривично дело извршио у саизвршилаштву – у вези са чланом 33 КЗ, ова правна квалификација није наведена.

Наиме, уколико суд заснује пресуду на чињеничном стању утврђеном на главном претресу, а у оквиру догађаја и кривичног дела које је оптужбом стављено на терет, као што је то урадио првостепени суд, не може бити речи о повреди објективног идентитета оптужбе, нити о прекорачењу оптужбе. Обзиром да је у конкретном случају првостепени суд остао у оквиру описа радњи окривљених из оптужног акта, имајући у виду да је правно немогуће да у изреци пресуде истовремено постоји и осуђујућа пресуда и ослобађајућа пресуда за исти чињенични опис делатности окривљених, то су жалбени наводи браниоца окривљеног ЖЖ којима се указује да је првостепени суд оглашавајући окривљене кривим само за једно од кривичних дела за која су оптужени, као и жалбени наводи браниоца окривљеног ЕЕ којима се указује да је првостепени суд прекорачио оптужбу тако што је окривљеног огласио кривим само за извршење кривичног дела из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ у продуженом трајању, у вези са чланом 61 КЗ, и поред тога што му је оптужницом стављено на терет да је ово кривично дело извршио у саизвршилаштву, оцењени неоснованим. Ово тим пре када се има у виду да је првостепени суд у побијаној пресуди јасно образложио да су измене оптужнице у неким деловима извршене у циљу прилагођавања са тачно утврђеним радњама сваког од окривљених, те је првостепени суд очигледно на основу чињеничног стања утврђеног у току поступка, имајући у виду улоге и радње сваког од окривљених, изменио оптужницу у појединим деловима, крећући се при томе у границама чињеничног описа дела из оптужнице. Стога првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, како се то неосновано истиче у жалбама бранилаца окривљених, нити ове измене имају онај значај који им се у жалбама бранилаца придаје. Ово посебно када се има у виду да су у изреци побијане пресуде у чињеничном опису дела измењене само чињенице и околности које конкретизују кривична дела која се окривљенима стављају на терет, обзиром на њихове улоге које су имали приликом његовог извршења, али које измене по оцени овога суда нису правно релевантне за измену предмета оптужбе.

Ни жалбени наводи браниоца окривљеног ЕЕ, у делу у којем се истиче да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка и члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП, нису могли бити прихваћени као основани. У жалби се истиче да је првостепени суд побијану пресуду засновао на доказима на којима се према одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, јер је одлуку о кривици окривљеног ЕЕ засновао на шематском и графичком приказу телефонских комуникација, који представљају део кривичне пријаве.

Међутим, жалбени наводи у овом делу нису могли бити прихваћени као

основани.

Ово стога што је првостепени суд правилно закључио да наведене шеме и прикази телефонских комуникација окривљених може користити као доказ, сходно одредбама члана 504 Законика о кривичном поступку.

Наиме, из списка предмета видљиво је да су браниоци окривљених ЂЂ, ББ, ВВ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ већ у току првостепеног поступка подносили предлоге да се из списка предмета издвоје шематски и графички прикази комуникација окривљеног, истичући да не испуњавају законске услове да буду изведени као докази и да се ради о доказима које је сачинила полиција. Међутим, првостепени суд је правилно поступио када је одбио предлоге бранилаца да се из списка издвоје шематски и графички прикази комуникација окривљених, имајући у виду исказ сведока СС, радника МУП-а, који је саслушан у току поступка и који је објаснио да ови шематски и графички прикази комуникације настају тако што се прво добију листинзи одлазних и долазних позива од телефонских провајдера у Републици Србији, након чега се коришћењем одговарајућег софтвера врши обрада ових листинга и као резултат се јавља графички приказ, да су достављени листинзи адекватни шематском и графичком приказу, те да се власници телефонских бројева утврђују на основу базе података власника којом располаже провајдер и да, у случају да је власник броја једно лице, а овај број користи друго лице – у том случају се на линк ставља опис, док се разлика између власника и корисника телефона врши на основу мере и неких других информација.

Када се има у виду овакав исказ сведока СС, те његово објашњење о настанку шематских и графичких приказа комуникација окривљених, а на основу којих података стручно лице утврђује ко је и са ким остварио комуникацију, те чињеницу да је објаснио и да су могуће разлике у дужини и времену разговора који су приказани на снимку и оних који су након тога откуцани, а које настају јер се времена код различитих провајдера који региструју позиве не поклапају у потпуности, али да су ово минималне разлике и да до сада софтвер у пракси није показао грешку, то су неосновани жалбени наводи бранилаца окривљених ББ, ДД, ВВ и ЕЕ, у делу у којем се указује да су ови графички прикази и шеме телефонских комуникација морали бити издвојени из списка, те да су прибављени супротно одредбама чланова 504е, 504ж и 504з Законика о кривичном поступку. Ово тим пре када се имају у виду наведене законске одредбе, којима је прописана могућност да истражни судија нареди надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација техничким средствима као и оптичка снимања лица за које постоје основи сумње да су извршили кривична дела из члана 504а Законика о кривичном поступку (између осталог кривично дело из члана 350 став 2 и 3 КЗ, које је окривљенима стављено на терет), уколико се на други начин не могу прикупити докази за кривично гоњење или би њихово прикупљање било знатно отежано, те да је ова могућност предвиђена и у ситуацији ако постоје основи сумње да се припрема неко од ових кривичних дела, те да су сходно одредби члана 504ж став 2 ЗКП поштанска, телеграфска и друга предузећа и лица регистрована за преношење информација дужна да Органима унутрашњих послова – Безбедносно информативној агенцији и Војно-безбедносној агенцији омогуће извршење мера из члана 504е став 1, те да је одредбом члана 504з став 5 ЗКП

прописано да и у случају да је применом мере из члана 504е став 1 ЗКП прикупљен материјал који се односи на кривично дело које није било обухваћено наредбом истражног судије из члана 504е став 3 Законика – такав материјал се може користити у кривичном поступку ако се односи на кривично дело које спада у кривична дела предвиђена у члану 504а ЗКП. Како из цитираних законских чланова произлази да су графички прикази и шеме телефонских разговора окривљених прибављени у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, то су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених оцењени неоснованим.

Ово тим пре када се има у виду да графички прикази и шеме телефонских разговора нису једини докази на којима је првостепени суд засновао своју одлуку, па како нису били од претежног утицаја на доношење одлуке, то извођењем овог доказа нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка на које се неосновано указује жалбама бранилаца окривљених.

Из истих разлога, неосновани су и жалбени наводи бранилаца окривљених ВВ, ДД, ЕЕ и ББ којима се указује да су транскрипти телефонске комуникације окривљених, као и видео снимак окривљеног ББ, прибављени супротно напред наведеним законским одредбама, те да их је требало издвојити из списка, а који жалбени наводи су у жалбама ових бранилаца изнети у оквиру битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, односно у оквиру истицања да је првостепени суд непотпуно и погрешно утврдио чињенично стање управо заснивајући пресуду на овим доказима.

Ни жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, у делу у којем се наводи да је првостепени суд био у обавези да из списка издвоји службену белешку од 24.11.2008. године о обавештењу примљеном од грађанина СС1, нису могли бити прихваћени као основани. По налажењу овога суда, код чињенице да је одредбом члана 504ђ Законика о кривичном поступку прописано да се искази и обавештења која је јавни тужилац прикупио у предкривичном поступку могу користити као доказ у кривичном поступку, али да се одлука не може заснивати само на њима, имајући у виду да је наведена службена белешка сачињена у смислу одредбе члана 504ј Законика о кривичном поступку, те да је првостепени суд у више наврата покушавао да обезбеди присуство на главном претресу СС1 ради његовог саслушања у својству сведока, у чему није успео јер се ово лице налази у иностранству, првостепени суд је правилно поступио када је на основу одредбе члана 337 ЗКП и напред наведених законских чланова ову службену белешку прочитао у току поступка, док је предлог браниоца ББ да се ова службена белешка издвоји из списка, правилно одбио као неоснован.

Ни жалбени наводи истог браниоца, којима се указује да је део видео записа, који се односи на окривљеног ББ, морао бити издвојен из списка обзиром да се видео запис односи на окривљеног ЕЕ, нису могли бити прихваћени као основани, обзиром да је према стању у списима, овај видео запис сачињен 17.07.2008. године, те да се у првом делу тог видео записа појављује окривљени ЕЕ према коме је у том тренутку постојала наредба за надзор и снимање телефонских и других разговора, као и оптичко снимање овог лица, те да се у наставку овог видео записа појављује и окривљени ББ поводом извршења истог

кривичног дела, а који материјал се у односу на овог окривљеног може користити у кривичном поступку, сходно одредбама чланова 504з и 504е став 1 и 3 ЗКП, уколико се односи на кривично дело које спада у кривична дела предвиђена чланом 504а ЗКП.

Како су и транскрипти прислушких телефонских разговора окривљених ВВ и ДД извршени на основу наредби истражног судије које су у свему донете у складу са одредбама 232 и 504љ Законика о кривичном поступку, то су се ови транскрипти могли користити као доказ у току поступка, а како то правилно закључује првостепени суд, те који је за своју одлуку да се предлози бранилаца ових окривљених за издвајање ових транскрипата одбију као неосновани на странама 112 и 113 побијане пресуде изнео јасне и логичне разлоге, које и овај суд у свему прихвата као правилне.

У свим изјављеним жалбама бранилаца окривљених, првостепена пресуда побија се због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП и указује да је изрека првостепене пресуде нејасна, неразумљива, противречна себи и разлозима пресуде, да не садржи чињенице и околности из којих би произилазило да су окривљени припадали организованој криминалној групи, те да у првостепеној пресуди нису изнети разлози о свим одлучним чињеницама или да су они у значајној мери нејасни и противречни садржани изведених доказа.

Супротно овим жалбеним наводима, по оцени овога суда, изрека побијане пресуде у потпуности је јасна и разумљива, у сагласности је са разлозима изнетим у образложењу побијане пресуде, те садржини изведених доказа, при чему су у побијаној пресуди изнети јасни и логични разлози због чега суд налази да су у конкретном случају испуњени сви законом прописани услови за постојање кривичног дела организованог криминала прописаних одредбом члана 504а Законика о кривичном поступку.

Пре свега, неосновани су жалбени наводи свих бранилаца, којима се указује да је изрека пресуде неразумљива и противречна самој себи и разлозима пресуде, у делу који се односи на закључак првостепеног суда да су окривљени поступали као чланови организоване криминалне групе. Ово стога што је првостепени суд, на основу свих изведених доказа и одбрана окривљених, у побијаној пресуди на несумњив начин утврдио да су окривљени у временском периоду од јуна месеца до октобра месеца 2008. године деловали као организована група, са циљем да ради стицања добити сваког за себе и друге чланове групе и осталих лица која су са њима деловала, у дужем временском периоду, делујући са унапред одређеним задацима и улогама, у међународним размерама, а у договору са НН лицима са територије Републике Србије и Републике Македоније, омогућили већем броју лица, која нису држављани Републике Србије, превоз кроз Републику Србију и недозвољен прелаз границе са Републиком Македонијом, са циљем да им се омогући илегални прелазак у Грчку, која је била њихово крајње одредиште, опредељујући при томе улогу и задатак сваког од окривљених, те за који закључак је изнео у свему јасне и логичне разлоге на странама 85 и 86 побијане пресуде, као и на странама 103 и 104 побијане пресуде. При томе је правилно закључио да нису прихватљиви наводи из оптужнице – да су окривљени АА и ЗЗ организовали групу, већ да су

главни организатори била друга НН лица, која су у изреци пресуде наведена по надимцима и који су организовали долазак страних држављана из њихових земаља и пребацивања истих на територију Републике Македоније са крајњим циљем њиховог доласка до Грчке, док су радње свих окривљених биле усмерене на прихватање тих лица на територији Републике Србије и њихов транспорт кроз Србију, те да су поједини окривљени, и то окривљени АА и окривљена ВВ преузимали већу улогу у организовању и преласку и превозу ових лица, и то свако у оквиру својих утврђених улога и радњи и у оквиру међусобног договора, а у циљу стварања добити за себе и друге чланове групе.

Како је, дакле, првостепени суд у побијаној одлуци изнео јасне и логичне разлоге због чега налази да су сви окривљени кривично-правне радње за које су оглашени кривим предузимали као чланови организоване групе, које и овај суд у свему прихвата као правилне, то су жалбени наводи бранилаца окривљених у овом делу оцењени неоснованим.

Ни жалбени наводи браниоца окривљеног АА у делу у којем се указује на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тачка 11 ЗКП и у вези са тим истиче да је изрека побијане пресуде противречна разлозима, те да су разлози о одлучним чињеницама који се односе на висину имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела, затим жалбени наводи бранилаца окривљених ЋЋ, ДД, ББ и ЕЕ у делу у којем се истиче да је висина противправно прибављене имовинске користи у односу на ове окривљене паушално одмерена и да нема доказа да овај новац потиче од извршења предметног кривичног дела, нису могли бити прихваћени као основани, као ни жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, којима се указује да првостепени суд није изнео јасне разлоге о броју кинеских држављана који су критичном приликом, према изреци побијане пресуде, уз помоћ окривљеног ББ и осталих окривљених илегално прешли границу Републике Србије.

Супротно овим жалбеним наводима, првостепени суд је, по оцени овога суда, на несумњив начин утврдио да су сви окривљени радње за које су оглашени кривим предузимали у циљу стварања добити за себе и друге чланове групе, а висину противправно прибављене имовинске користи утврдио је како на основу одбрана појединих окривљених, тако и на основу транскрипата телефонских разговора. Наиме, из свих изведених доказа, првостепени суд је правилно утврдио да су предузетим радњама окривљени ЕЕ и ЖЖ, по тури превезених кинеских држављана остварили имовинску корист од по 300 еура, па је имајући у виду и бројност тура, правилно закључио да укупна висина остварене имовинске користи у односу на ове окривљене износи по 900 еура. У односу на окривљеног ДД, имајући у виду да је за превоз по једном кинеском држављанину остварио имовинску корист од најмање 20 еура, као и број кинеских држављана које је превезао, правилно утврдио да је остварио имовинску корист од укупно 400 еура, а да је окривљени ЋЋ, ценећи његову одбрану и транскрипте разговора, остварио имовинску корист у износу од 140 еура. Имајући у виду одбране окривљених АА, ББ, ГГ, ВВ и ЗЗ, као и износе који су утврђени на основу слушања телефонских разговора окривљених, и то вршећи анализу разговора окривљеног ЗЗ и окривљеног ГГ дана 23. и 25.06.2008. године, те разговора окривљене ВВ са НН лицем кинеске националности из Грчке, дана 22.07.2008. године, првостепени суд је правилно

утврдио да је цена за транзит кроз Републику Србију и пребацивање лица у Републику Македонију за једног кинеског држављанина износила 2.000 еура, те је, правилно делећи овај износ са пет, обзиром да су окривљени АА, ББ, ГГ, ВВ и ЗЗ имали улогу приближно исте тежине у вези са пребацивањем кинеских држављана кроз Републику Србију, правилно закључио да је свако од окривљених на име пребацивања кинеског држављанина прибавио противправну имовинску корист у износу од по 400 еура, након чега је у зависности од тога који је од наведених окривљених учествовао у пребацивању ког броја кинеских држављана, правилно одредио коначне износе остварене имовинске користи за сваког од њих појединачно, а који износи су и наведени у изреци пресуде.

Ни жалбени наводи у делу у којем се указује да првостепени суд није на несумњив начин утврдио број кинеских држављана који су инкриминисаном периоду прешли илегално границу Републике Србије, није могао бити прихваћен као основан, обзиром да је првостепени суд на несумњив начин, управо на основу одбране окривљеног АА и окривљеног ДД, имајући у виду и садржину телефонских разговора појединих окривљених, и то окривљеног ЗЗ и окривљеног ГГ, те окривљене ВВ са НН лицем кинеске националности у Грчкој, као и разговора окривљеног АА, несумњиво утврдио да су окривљени, управо онако како је описано у изреци првостепене пресуде, извршили пребацивање укупно 38 кинеских држављана, па како је и у односу на ову чињеницу у побијаној пресуди на странама 98 и 99 побијане пресуде изнео јасне и логичне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, то су жалбени наводи браниоца окривљеног ББ и у овом делу оцењени неоснованим.

Жалбом браниоца окривљеног ЕЕ првостепена пресуда побија се због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 2 ЗКП, те с тим у вези истиче да је у првостепеном поступку окривљеном повређено право одбране, јер је првостепени суд одбио предлог браниоца да се саслушају сведоци СС2 и СС3, радници МУП-а Саобраћајне полиције за ауто-пут ПУ Врање на околност по ком основу је критичном приликом заустављено возило окривљеног. По оцени овога суда, првостепени суд је правилно поступио када је овај предлог браниоца окривљеног ЕЕ одбио као неоснован, налазећи да је овај предлог сувишан и да би прибављање овог доказа водило одуговлачењу поступка, имајући у виду стање у списима предмета и изведене доказе у току поступка. И по оцени овога суда, код чињенице да је на основу свих изведених доказа у току поступка на несумњив начин утврђено да је окривљени ЕЕ дана 17.06.2008.године превезао тројицу кинеских држављана од Београда до Прешева, које му је предало НН лице кинеске националности, а у Прешеву их окривљени предао окривљеном ЂЂ, да је дана 03.07.2008.године, у блоку 70 у Новом Београду од окривљене ВВ преузео четири држављана Кине које је одвезао у Прешево за износ од 300 евра, а у Прешеву их предао окривљеном ЂЂ, те да је дана 06.07.2008.године такође у блоку 70 преузео три кинеска држављана које је треба да превезе од Београда до Прешева за износ од 300 еура, те их на уласку у Прешево, код гасне пумпе, предао НН лицу званом "Џељељ" из Републике Македоније, то је очигледно да би саслушање радника Саобраћајне полиције СС2 и СС3 водило одуговлачењу кривичног поступка, како то правилно закључује првостепени суд.

Жалбеним наводима истог браниоца указује се на повреду права одбране окривљеног због тога што је одбијен предлог браниоца да се издвоје шематски прикази и видео-записи који се односе на окривљеног ЕЕ, као недозвољен доказ, међутим када се има у виду да су ови докази, како је то већ наведено у овој пресуди, прибављени сходно одредби члана 504-е, 504ж и 504-з Законика о кривичном поступку, то су жалбени наводи и у овом делу оцењени неоснованим.

У жалби браниоца окривљеног ЗЗ указује се на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка у вези са тачкама 2 и 7 изреке првостепене пресуде и с тим у вези истиче да је изрека побијане пресуде неразумљива у овом делу, те противречна самој себи и доказима изведеним у току поступка, те да је првостепени суду погрешно протумачио садржину телефонских разговора окривљених и шеме ових разговора, при чему је у потпуности игнорисао одбрану окривљеног у вези са овим разговорима. Како се овим жалбеним наводима у суштини оспорава оцена изведених доказа и указује на погрешно утврђено чињенично стање, имајући у виду да се и жалбом окривљеног ЂЂ првостепена пресуда побија само због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, те да су и жалбе осталих бранилаца у осталом делу управљене на побијање чињеничног стања и истицање да нема доказа да су окривљени извршили предметна кривична дела, то је првостепена пресуда у овом смислу надаље и испитана.

По оцени овога суда првостепени суд је, након саслушања окривљених и извођења свих потребних доказа, чињенично стање у свему потпуно и правилно утврдио.

Наиме, правилном оценом одбрана окривљених и свих изведених доказа, првостепени суд је правилно утврдио да су окривљени у временском периоду од јуна до октобра месеца 2008.године, у Србији, деловали као организована група са циљем да ради стицања добити, те да су делујући са унапред одређеним задацима и улогама, у договору са НН лицима са територије Републике Србије и Републике Македоније, омогућили већем броју лица-кинеских држављана, превоз кроз Републику Србију и недозвољен прелаз границе са Републиком Македонијом, и са коначним циљем да се овим лицима омогући легалан прелазак у Грчку, која је била њихово крајње одредиште, при чему су, сваки од окривљених, у радњама описаним под тачкама 1-10 изреке, учествовали у организацији и реализацији превоза кинеских држављана, односно њиховог транзита кроз Републику Србију и пребацивање до погодних пограничних места, ради недозвољеног преласка државне границе Републике Србије.

У вези са догађајем описаним под тачком 1 изреке првостепене пресуде, првостепени суд је имао у виду пре свега одбране окривљених АА, ЂЂ и ЕЕ, који нису оспорили чињенично стање везано за сваку њихову појединачну радњу, већ су супротно томе, у својим одбранама, и то окривљени ЕЕ прецизно објаснио свој контакт са НН лицем из Грчке, који је га је ангажовао да превезе три лица кинеске националности и детаљно објасни начин преузимања, цену превоза и одредиште до којег је превезао ова лица а затим предао другом лицу, које наводе није мењао ни током истражног поступка нити на главном претресу,

осим што је на главном претресу контакт са лицем које га је ангажовало за превоз кинеских држављана објаснио на другачији начин, објашњавајући да је ово лице имало кинески нагласак, а коју одбрану у овом делу првостепени суд правилно није прихватио као истиниту, налазећи да је дата у циљу ублажавања кривице окривљеног, ценећи при том и шематски приказ остварене комуникације, према којем је окривљени ЕЕ наведеног дана био позван од стране СС4 у преподневним часовима, а што указује да је транзит и превоз кинеских држављана уговорио управо са Грком, а не са лицем које је имало кинески нагласак.

Како је и окривљени ЂЂ у својој одбрани признао радње везане за овај догађај, објашњавајући да је он преузео кинеске држављане својим путничким возилом марке “Мерцедес 190” беле боје, те да је и окривљени АА у својој одбрани навео да је он ангажовао окривљеног ЂЂ по претходном договору са лицем СС5 из Македоније, дајући му при том и број телефона лица од кога ЂЂ треба да преузме путнике, првостепени суд је правилно закључио да се догађај од 17.06.2008.године одиграо управо онако како је то описано у изреци првостепене пресуде, посебно имајући у виду и шематски приказ остварених комуникација за период од 15 до 20.06.2008.године, из којих је на поуздан начин утврђено да је дана 16.06.2008.године и 17.06.2008.године остварен телефонски контакт окривљеног АА са окривљеним ЂЂ, при чему је окривљени АА позвао окривљеног ЂЂ десет пута дана 16.06.2008.године и шест пута дана 17.06.2008.године, док је окривљени ЂЂ дана 16.06.2008.године позвао четири пута окривљеног АА, те четири пута дана 17.06.2008.године, као и то да је окривљени ЕЕ дана 17.06.2008.године био позиван пет пута од стране СС4, а девет пута од стране НН лица кинеске националности, да је истог дана окривљени ЂЂ позивао окривљеног ЕЕ у два наврата, те НН лице СС5 из Македоније једном. При томе је првостепени суд правилно закључио да је одбрана окривљеног ЂЂ изнета на главном претресу, у делу у којем истиче да није учествовао у догађају од 17.06.2008.године, оценио неистинитом и срачунатом на умањење кривичне одговорности, имајући у виду његову одбрану пред припадницима МУП-а РС и у истрази, у којој је навео да је радње описане под тачком 1 изреке предузео у јуну месецу 2008.године, а не у јулу месецу 2008.године, како је то навео на главном претресу, имајући у виду и да је окривљени АА у својој одбрани објаснио да су описане радње извршене управо 17.06.2008.године, па је имајући у виду и остале изведене доказе, који се односе на идентификацију лица која су се критичном приликом налазила у возилу окривљеног ЕЕ, правилно закључио да се критични догађај дана 17.06.2008.године одиграо управо онако како је описано под тачком 1 изреке.

Такође, у вези са критичним догађајем описаним под тачком 2 изреке пресуде, првостепени суд је правилно закључио да су окривљени ЗЗ и ГГ омогућили једном кинеском држављанину недозвољен прелаз границе Републике Србије према Републици Македонији, тако што је окривљени ГГ, поступајући по договору од претходног дана, 24.06.2008.године из Панчева упутио кинеског држављанина на аутобуску станицу, при чему му је објаснио на који начин да купи аутобуску карту на релацији Београд-Врање и да ће га на станици у Врању сачекати особа која ће доћи по њега, а коју је требао да обезбеди окривљени ЗЗ, те је након пристизања овог кинеског држављанина у Врање дочекало и преузело НН лице са подручја Прешева које га је, по

претходном договору са окривљеним ЗЗ, превезло на територију Републике Македоније, ван места предвиђеног за прелаз државне границе. Ове чињенице првостепени суд је, како је то наведено на страни 87 побијане пресуде, утврдио пре свега преслушавањем телефонских разговора између ове двојице окривљених, који су након преслушавања ових разговора признали извршење предметног кривичног дела, при чему је окривљени ГГ објаснио да му је окривљени ЗЗ у телефонском разговору дана 23.06.2008.године дао упутства да једном лицу кинеске националности из Панчева објасни на који начин да купи аутобуску карту из Београда за Врање са поласком у 12 часова, што је он и учинио, а коју чињеницу је окривљени ЗЗ потврдио објаснивши да је окривљеног ГГ замолио да купи карту његовом пријатељу, па како из телефонских разговора који су преслушани на главном претресу произлази да је управо ЗЗ лице које је организовало ток превоза овог кинеског држављанина, дајући му инструкције где треба да сиђе и ко ће га сачекати, па када се има у виду и да је из ових разговора утврђено да је ово лице пришло границу Републике Србије по преузимању НН лица са подручја Прешева, о којој околности су обојица окривљених имали сазнања, а што произилази из телефонских разговора од 25.06.2008.године, из којих се види да окривљени разговарају о томе да се ово лице већ налази у Грчкој, то је првостепени суд правилно закључио да се критични догађај одиграо управо онако како је описано под тачком 2 изреке првостепене пресуде, а да је одбрана окривљеног ЗЗ, у којој истиче да је предузимањем ових радњи хтео само да помогне своме пријатељу, неоснованом и срачунатом на избегавање кривичне одговорности.

У вези са критичним догађајем описаним под тачком 3 изреке пресуде,, имајући у виду одбрану окривљеног ЕЕ, који није оспорио околности у вези са лицем које га је ангажовало, те лицима која су му предата-четири кинеска држављана, као и временом њиховог преузимања, као ни релацију превоза и цену, нити чињеницу да је ово лице предао окривљеном ЂЂ на договореном месту, првостепени суд правилно закључује да се критични догађај одиграо управо онако како је то описано у изреци пресуде. При томе је правилно ценио одбрану окривљеног АА, који се изјаснио да се не сећа да ли је критичног дана имао контакт са окривљеним ЂЂ, неистинитом и срачунатом на умањење кривичне одговорности. Наиме, обзиром на садржину преслушаних телефонских разговора између окривљеног ЕЕ и окривљеног ЂЂ од 03.07.2008.године, у којима окривљени ЂЂ објашњава окривљеном ЕЕ да се налазе на месту “прошли пут што си био”, те из разговора од истог дана у коме је окривљени ЂЂ, пошто га је окривљени ЂЂ обавестио да је близу, рекао овом окривљеном “знаш ти, прошли пут, онај паркинг Пастув” првостепени суд правилно закључује да су окривљени ЕЕ и ЂЂ учествовали у овом критичном догађају. Како је на основу преслушаних телефонских разговора у вези са овим догађајем првостепени суд утврдио и да су критичном приликом разговори вођени и између СС4 и окривљеног ЕЕ, те између окривљеног ЕЕ и окривљене ВВ, уз чињеницу да је окривљени ЕЕ током превоза остварио и телефонску комуникацију са НН лицем СС5 из Македоније, при чему из преслушаног разговора од 03.07.2008.године утврђује да је окривљени ЕЕ разговарао са лицем које се представило као лице “од Куманова” те које је изразило интересовање где се тачно окривљени налази и колико људи вози, то се намеће логичан закључак да су у пребацивању четворице кинеских држављана критичном приликом учествовали окривљени АА, ВВ, ЕЕ и ЂЂ и то заједно са

СС4 и НН лицем СС5 из Републике Македоније, тако што је СС4 путем телефона успоставио контакт са окривљеним ЕЕ, са њим се договорио око преузимања ова четири кинеска држављана, те у вези њиховог превоза од Београда до Прешева, након чега је, дана 03.07.2008.године окривљени ЕЕ позвао окривљену ВВ и договорио се са њом да му на паркинг испред блока 70 у Београду доведе четири држављана Кине, које је он преузео и својим возилом одвезао у Прешево за износ од 300 еура, добијајући приликом вожње инструкције телефонским путем од СС4 и НН лица СС5, те која лица, када је стигао у Прешево, предао окривљеном ЂЂ кога је ангажовао окривљени АА и која лица је он даље превезао до села Норча и предао НН лицу који их је даље превео у Републику Македонију ван места предвиђеног за прелазак државне границе.

У вези са критичним догађајем од 06.07.2008.године, првостепени суд је правилно закључио да су критичном приликом окривљени АА, ВВ и ЕЕ омогућили тројници кинеских држављанина недозвољен прелаз границе Републике Србије у Републику Македонију, и то тако што је претходно НН лице из Грчке телефонским путем остварило са окривљеном ВВ, која је након тога телефоном позвала окривљеног ЕЕ који је претходног дана прихватио превоз кинеских држављана у телефонском разговору са СС4 те се са њим договорила да му доведе ова три кинеска држављана у блок 70 на Новом Београду, које је, по преузимању, окривљени ЕЕ превезао од Београда до Прешева својим возилом за износ од 300 еура, те их одвезао до гасне пумпе на уласку у Прешеву и предао их НН лицу "СС6" из Републике Македоније, и то по упутствима која су му у току превоза ових лица издали СС4 и НН лице СС5 из Републике Македоније те окривљени АА, након чега је НН лице "СС6" омогућио овим кинеским држављанима да пешице илегално пређу границу Републике Србије у Републику Македонију.

Наведене чињенице првостепени суд је утврдио како из одбране окривљеног ЕЕ, који је описао све битне чињенице у вези са овим критичним догађајем, а која одбрана окривљеног је у потпуности потврђена свим изведеним доказима у току поступка, пре свега садржаним остварених телефонских комуникација између окривљених, а из којих се види да је окривљени ЕЕ дана 06.07.2008.године на релацији Београд-Прешево, током вожње, разговарао са лицем које му се представило као "лице од Куманова", те које се интересовало где се тачно налази окривљени ЕЕ и колико је удаљен од Прешева, као и на основу остварене комуникације истог окривљеног са окривљеним АА, из које комуникације је првостепени суд утврдио да је окривљени АА обавестио окривљеног ЕЕ које ће га возило и где чекати кад стигну у Прешево, те најзад из телефонског разговора оствареног између окривљених АА и ЂЂ истог дана, у ком разговору је окривљени АА обавестио окривљеног ЂЂ да су "троје оставили тамо". Имајући у виду овако изведене доказе, првостепени суд је правилно закључио да су радње које су окривљеном АА стављена на терет у вези са овим критичним догађајем у потпуности доказане и да је их тог разлога у потпуности неприхватљива његова одбрана да се овог догађаја не сећа. Учешће окривљене ВВ у овом догађају првостепени суд је утврдио из листинга оператера "Телекома" као и шеме остварених комуникација окривљене ВВ за период од 04.07.2008.године до 07.07.2008.године, из којих је видљиво да је окривљена 05.07.2008.године имала

интензивну комуникацију са НН лицем из Грчке, дакле у временски кратком периоду пре оствареног контакта окривљене са окривљеним ЕЕ, правилно закључујући да интензивни контакт окривљене ВВ са НН лицима из Грчке јесте директно повезан са превозом кинеских држављана на дан 06.07.2008.године.

Такође, првостепени суд је правилно утврдио и све чињенице везане за кривично дело описано под тачком 5 изреке првостепене пресуде. Према стању у списима, окривљени ГГ је у потпуности признао своје учешће у овом догађају, па када се има у виду да је његово признање поткрепљено осталим изведеним доказима, и то пре свега преслушаним телефонским разговорима, посебно разговором између окривљених ГГ и ББ од 19.07.2008.године, у којем је окривљени ГГ саопштио окривљеном ЗЗ да је претходног дана “отишло” осам људи, те да су и сведоци СС7 и СС8 у потпуности поткрепили наводе одбране окривљеног ГГ у овом делу, да ни окривљени ЕЕ у својој одбрани није негирао да је дана 16.07.2008.године телефонским путем ангажован од стране “Грка” да превезе осам кинеских држављана на дан 17.07.2008.године, те да је овог дана остварио и телефонски контакт са лицем кинеске националности због договора око детаља везаних за превоз тих лица, након чега је одустао од овог превоза, пошто је обавио разговор са својим колегом СС9, што је потврђено и исказом сведока СС9, првостепени суд је правилно закључио да се овај догађај одиграо управо онако како је то описано под тачком 5 изреке.

У вези са учешћем окривљеног ББ, првостепени суд је правилно закључио да је он учествовао у извршењу овог кривичног дела тако што је дана 17.07.2008.године довезао осам кинеских држављана испред “Кинеског тржног центра” на Новом Београду, али их је и вратио у Панчево због тога што је окривљени ЕЕ одбио да преузме ова лица, те је следећег дана 18.07.2008.године, ангажовао такси возача СС10 који је радио за СС8, власника комбија, те који је истог дана преузео ових осам кинеских држављана код Железничке станице у Београду и заједно са окривљеним ГГ на сувозачевом месту као вођом пута, ког је ангажовао окривљени ББ, одвезао кинеске држављане до ОМВ пумпе у Врању за износ од 300 еура, где су их преузели, и то по упутствима окривљеног АА, НН лица “РР” и НН лице “РР1” те их превезли до реона села Миратовац, и то након што је окривљени ЂЂ обавестио окривљеног АА о постојању полицијских патрола на путу и местима где се оне налазе, а због чега је ова лица у вечерњим часовима преузело НН лице “СС6” из Републике Македоније и превео из пешице преко границе између Републике Србије и Републике Македоније. При томе је првостепени суд правилно оценио одбрану окривљеног ББ, у којој је објаснио да је желео само да помогне својим сународницима који нису знали српски језик, да је оваква одбрана усмерена на умањење кривичне одговорности, имајући пре свега увиду одбрану окривљеног ГГ који је објаснио да га је управо окривљени ББ ангажовао да учествује у превозу осам кинеских држављана, дајући му инструкције везано за целокупни превоз ових лица од Београда до Врања, те исказом сведока СС8, који је навео да га је окривљени ББ ангажовао за превоз осам кинеских држављана, те да је са њим уговорио како цену превоза тако и место преузимања ових лица. У прилог истинитости исказа сведока СС8 и одбране окривљеног ГГ говори и видео-запис од 17.07.2008.године, из ког је првостепени суд утврдио да се тог дана окривљени ББ у блоку 70 на Новом Београду налазио са више кинеских држављана, а не само три-четири, како је то окривљени навео у својој одбрани, те који су по

његовим инструкцијама ушли у комби возило беле боје и у друго путничко возило, без пртљага, а што све указује на неоснованост одбране окривљеног ББ, који негира извршење овог кривичног дела.

У вези са радњама окривљеног АА у вези овог кривичног дела, првостепени суд је правилно закључио да је предузео све радње описане под тачком 5 изреке. Код чињенице да окривљени, и поред тога што је мењао своју одбрану у току поступка, у суштини негира чињеницу да је остварио контакт са НН лицем СС5 и НН лицем “СС6”, који су га ангажовали за организацију превоза и прихват осам кинеских држављана, нити чињеницу да је управо он остварио контакт са НН лицем “РР” и НН лицем “РР1” у погледу преузимања и даљег превоза ових лица са циљем илегалног прелаза границе, што је и потврђено садржином телефонских разговора које је окривљени обављао са овим лицима 17 и 18.07.2008.године, те да из телефонских разговора између окривљених АА и ЂЂ првостепени суд несумњиво утврдио да је окривљени ЂЂ био добро обавештен о активностима окривљеног АА у погледу превоза кинеских држављана и да је због тога и давао податке везане за активности полицијских патрола на путу Прешево – Миратовац, при чему је у једном од разговора окривљени ЂЂ обавестио окривљеног АА да је са “РР” и да ће за пола сата бити у Врању, при чему му је дао и број телефона таксисте, након чега му је окривљени АА објаснио да се налазе за пола сата и да ће доћи “РР1”, а у другом разговору окривљени ЂЂ окривљеном АА објаснио да треба да сачека мало и да ће се патроле полиције удаљити, да патроле долазе у шест сати поподне остају до два ноћу, првостепени суд је правилно закључио да су и радње окривљеног ЂЂ у вези са извршењем овог кривичног дела несумњиво утврђене.

У вези са критичним догађајем описаним под тачком 6 изреке пресуде, односно омогућавањем недозвољеног прелаза границе Републике Србије у Републику Македонију шесторици кинеских држављана од стране окривљених ВВ, ЖЖ, АА и ДД, првостепени суд је чињенично стање утврдио пре свега на основу одбрана окривљених ЖЖ, АА и ДД, који нису негирали своје учешће у овим радњама, па када се има у виду чињеница да су њихове одбране поткрепљене и осталим изведеним доказима, и то извештајем о извршеној опсервацији од 17.07.2008.године, извештајем о контроли кретања од 22.07.2008.године, видео-записима од 17.07.2008.године и од 21.07.2008.године, као и садржином телефонских разговора које су окривљени међусобно остварили, првостепени суд је правилно закључио да су окривљени предметно кривично дело извршили онако како је то описано у изреци пресуде. И по оцени овога суда, када се има у виду чињеница да се на видео-запису од 17.07.2008. године види лично окривљена ВВ, и то поред возила окривљеног ЖЖ у моменту прелаза шест кинеских држављана, те да из садржине телефонских разговора ове окривљене са НН лицем кинеске националности са територије Грчке од 20., 21. и 22.07.2008. године јасно произлази да је окривљена ВВ са овим лицем уговорила долазак шест кинеских држављана и да се затим распитује да ли је наплаћен превоз ових лица уз објашњење да су та лица отишла, то је и по оцени овога суда несумњиво утврђено да је и ова окривљена учествовала у извршењу наведеног кривичног дела, а да је њена одбрана у којој негира своје учешће неистинита и срачуната на избегавање кривичне одговорности.

У вези са догађајем од 24.07.2008.године описаним под тачком 7 изреке, првостепени суд је имао у виду да је окривљени ГГ у својој одбрани објаснио да је на захтев окривљеног ББ учествовао у превозу шест кинеских држављана од Панчева до Врања, који превоз је извршио сведок СС10, па је ценећи да је ова одбрана у потпуности сагласна исказу сведока СС10, правилно закључио да су окривљени извршили кривично дело тако што су се претходно, телефонским путем, окривљени ЗЗ, ГГ, ББ и СС4 договорили о организацији превоза шесторо кинеских држављана, те је окривљени ББ по договору ангажовао такси возача СС10, који је радио за власника комбија СС8 да ова лица превезе од Панчева до Врања, а након чега је СС10 преузео кинеске држављане на Бувљој пијаци и у ул. Синђелићевој у Панчеву те их са окривљеним ГГ као сувозачем превезао до Врања за износ од 300 еура, где их је преузео окривљени ДД, кога је претходно ангажовао окривљени АА ради даљег превозења, при чему му је телефонским путем дао инструкције на ком месту и када треба да преузме стране држављане, где да их превезе и коме да их преда, након чега их је окривљени ДД пребацио до Миратовца за износ од најмање 120 еура и предао НН лицу “СС6” из Републике Македоније.

Ове чињенице, првостепени суд, је према стању у списима, утврдио како из исказа сведока ДД, који је објаснио да га је управо окривљени ББ ангажовао за превоз шест кинеских држављана критичном приликом, те са којим се договорио о месту преузимања, цени и осталим детаљима везаним за превоз тих лица, те које радње је, по налогу овог сведока, обавио његов запослени, сведок СС10, па је имајући у виду да окривљени ДД и АА, и поред тога што су мењали одбране током поступка у вези са временом извршења радње, у својим одбранама нису негирали битне чињенице везане за њихово учешће у овом догађају (обзиром да окривљени АА није негирао да је дана 24.07.2008.године ангажован од стране НН СС5 из Македоније да неког ангажује за превоз шест кинеских држављана, након чега је остварио телефонски контакт са окривљеним ДД, а у ком разговору му је окривљени АА дао инструкције везане за место преузимања и остале детаље превоза, те да је окривљени ДД објаснио да је лица које је превезао предао “АА” са којим је током превоза имао телефонску комуникацију), правилно закључио да се критични догађај одиграо онако како је то описано у изреци првостепене пресуде. Ценећи и чињеницу да су одбране окривљених ДД и АА у овом делу поткрепљене садржином телефонских разговора од 24.07.2008.године, листингом разговора оператера “Телекома”, из ког је првостепени суд утврдио да је окривљени ГГ истог дана остварио телефонски контакт са СС4 и да је током дана имао телефонске контакте и са окривљеним ББ, као и то да је на основу шематских приказа остварене комуникације видљиво да је дана 24.07.2008.године остварен телефонски контакт између окривљеног ГГ и окривљеног ББ више пута, у току целог дана, те да истог дана окривљени ГГ имао интензивни телефонски контакт са окривљеним ББ, а што све упућује на закључак да је пре реализације превоза шест кинеских држављана остварена телефонска комуникација између окривљеног ГГ, ББ, ЗЗ и лица СС4, и то управо у циљу договора око реализације превоза ових лица, то су и по оцени овога суда одбране окривљених ЗЗ и ББ, који су негирали своје учешће у овом догађају, неистините и срачунате на умањење кривичне одговорности, како то правилно закључује и првостепени суд.

У вези са критичним догађајем од 31.07.2008.године и од 01.08.2008.године, описаних под тачком 8 побијане пресуде, првостепени суд је на основу одбрана окривљених ЖЖ, који је потврдио чињенице везане за радње које је он предузимао, и то како у погледу ангажовања окривљене ВВ, тако и у погледу места преузимања, цене превоза, те релације на које је превезао четири кинеска држављанина, и то два мушкарца и две жене, као и места предаје ових лица окривљеном ДД и остварених телефонских контаката током превоза, имајући у виду да је оваква одбрана окривљеног потврђена осталим изведеним доказима – извештајем о опсервацији од 01.08.2008. године, те видео-записом и садржајем остварене телефонске комуникације од истог датума између окривљеног ЖЖ и окривљене ВВ те окривљеног ЖЖ и окривљеног ДД, правилно закључио да су окривљени инкриминисане радње предузели управо онако како је описано на страни девет побијане пресуде, односно да је окривљена ВВ у телефонској комуникацији са НН лицем кинеске националности из Грчке договорила илегално пребацивање четири држављанина Кине на територију Републике Македоније из Републике Србије, након чега је ангажовала окривљеног ЖЖ да их превезе од Панчева до околине Врања, те да их је према овом договору окривљени ЖЖ и преузео дана 01.08.2008.године испред куће у ул.Светог Саве у Панчеву и превезао их својим путничким возилом до бензинске пумпе на путу Бујановац-Врање за износ од 300 еура, контактирајући при томе у току вожње више пута са СС4 и НН лицем кинеске националности, а након чега је ове кинеске држављане на бензинској пумпи преузео окривљени ДД кога је ангажовао окривљени АА, дајући му телефонским путем инструкције где и када треба да преузме ова лица, где треба да их вози и коме да их преда, те их је даље окривљени ДД превезао својим путничким возилом до Миратовца за износ од најмање 80 еура и предао из НН лицу “СС6”, који их је затим превео пешице преко границе између Републике Србије и Републике Македоније.

Имајући у виду чињеницу да окривљени ДД у својој одбрани није негирао да је извршио радње које су му стављене на терет управо онако како је то описано у изреци пресуде, првостепени суд је правилно закључио да су наводи одбране окривљеног АА, у делу у ком је објаснио да он није давао инструкције окривљеном ДД већ да је само "повезао" овог окривљеног са НН лицем СС5 и да никакве даље информације о превозу није имао, неосновани и срачунати на умањење кривичне одговорности.

У вези са догађајима од 14.08.2008.године до 16.08.2008.године, описаним под тачком 9 изреке, првостепени суд је чињенично стање утврдио на основу одбране окривљеног ББ, који не негира извршење кривичног дела, с тим што је истакао да је сачекивао своје рођаке у неколико наврата на аеродрому у Београду и да се не може сетити да ли је то било управо тих дана, ценећи и изјаву СС1 која је дата пред припадницима полиције дана 24.11.2008.године, те који је објаснио да је окривљени ББ у јуну месецу 2008. године од њега тражио да у већ откуцаним позивним писмима која му је окривљени дао за две особе кинеске националности, означи ова лица као његовог сина и кћерку и поред тога што то није одговарало истини, предао у општини због овере, а затим оверену изјаву предао окривљеном ББ. Имајући у виду наведене доказе те видео-запис од 16.08.2008. године, из ког је утврђено да је окривљени ББ истог дана отпратио до аутобуске станице једно мушко и једно женско лице кинеске

националности, који су након куповине карата отишли аутобусом из Београда у Врање и да су ова два лица сачекана у Врању и одвежена такси возилом, ценећи и садржину телефонских разговора од 14.08.2008. године из којих произилази да је окривљени ББ обавестио НН лице да ова лица стижу, при чему се распитивао и да ли су већ стигли, првостепени суд је правилно закључио да је окривљени ББ активно учествовао у стварању услова за долазак ова два кинеска држављана, њихов прихват и превоз ових лица до Врања. Из наведених разлога, одбрану окривљеног ББ, који негира учешће у извршењу овог кривичног дела, првостепени суд је правилно оценио као неосновану, при чему је имао у виду и то да је исти окривљени дана 15., 16. и 17.08.2008.године остварио интензивне телефонске контакте са НН лицем кинеске националности, а што је утврдио увидом у шематске приказе остварене комуникације за овај период. У вези са одбраном окривљеног ДД, који такође негира извршење овог кривичног дела, првостепени суд је правилно закључио да је његова одбрана у потпуности оповргнута садржином телефонских разговора које је овај окривљени водио са НН лицем “СС6” дана 16.08.2008.године а у ком се, према транскриптима разговора, окривљени ДД договора са овим лицем о времену када треба да преузме два лица, да ће то учинити у Прешеви и да по преузимању истих сигнализира НН “СС6” да су ова лица преузета.

Најзад, у вези са кривичним делом описаним под тачком 10 изреке првостепене пресуде, првостепени суд је правилно закључио да су дана 14.10.2008. године окривљена ВВ, ЖЖ, АА и ДД, једном кинеском држављанину, омогућили недозвољен прелаз границе Републике Србије у Републику Македонију, тако што је окривљена ВВ ангажовала окривљеног ЖЖ да њу и њеног супруга превезе његовим путничким возилом од Панчева до Врања, те телефонским путем остварила контакт са СС4 у вези са организацијом недозвољеног преласка границе ње и њеног супруга, а у којим радњама је учествовао и окривљени ЖЖ, који их је пребацио до бензинске пумпе на путу Врање-Прешево за износ од 300 еура, након чега их је преузео окривљени ДД, кога је ангажовао и накнадно платио окривљени АА, дајући му инструкције телефонским путем где и када треба да преузме кинеске држављане, где треба да их вози и коме даље да их преда, те их је окривљени ДД, следећи ове инструкције превезао својим возилом до Миратовца и предао их НН лицу “СС6”, који их је превео преко границе између Републике Србије и Републике Македоније, и то ван места предвиђеног за прелазак државне границе.

И по оцени овога суда, када се има у виду одбрана окривљеног ЖЖ, који је објаснио да је критичном приликом ангажован од стране окривљене ВВ да обави превоз ње и њеног супруга од Панчева до Врања својим возилом, да су остварени и телефонски контакти током превоза са лицем из Грчке, преко телефона окривљене, да је и окривљени ДД у вези са детаљима превоза односно у вези са временом доласка до Врања, местом преузимања и временом преузимања окривљене ВВ и њеног супруга, потврдио да је превезао ова лица до Миратовца својим возилом, за који превоз га је ангажовао и накнадно му платио окривљени АА, који му је и давао инструкције везане за овај превоз, те их је он предао НН лицу “СС6” из Македоније, да ове наводе потврђује и видео-запис од 14.10.2008. године из којег је видљиво да је у Панчеву 14.10.2008. године окривљени ЖЖ прихватио у своје возило окривљену и њеног супруга,

ценећи и чињеницу да је из решења општинског судије за прекршаје у Прешеву од 01.12.2008. године утврђено да је супруг окривљене ВВ – ВВ1 кажњен због излегалног преласка границе Републике Србије, јер у свом пасошу није имао ни излазни гранични печат полицијских органа Републике Србије, нити улазни гранични печат полицијских органа Републике Македоније, те да је окривљена ВВ ухапшена дана 01.12.2008. године на граничном прелазу Републике Србије и Републике Македоније, дакле истог дана када је и њен супруг прекршајно кажњен, првостепени суд је правилно закључио да се критични догађај одиграо управо онако како је то описано на страни 10 побијане пресуде, под тачком 10 изреке, те да је одбрана окривљеног АА, који негира извршење овог кривичног дела, неистинита и срачуната на умањење кривичне одговорности.

Имајући у виду да је првостепени суд, на основу свих изведених доказа, на несумњив начин утврдио да су окривљени извршили радње описане под тачкама од 1-10 изреке првостепене пресуде, при чему је у побијаној пресуди изнео за сваког од окривљених јасне и логичне разлоге због чега налази да у њиховим радњама стоје битни елементи предметних кривичних дела, те због чега сматра да су поступали као организована криминална група, при чему су били способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, да су били свесни да је њихово дело забрањено, дакле да су поступали са кривицом, то су жалбени наводи бранилаца окривљених, као и самог окривљеног ЂЂ, у делу у којем се оспорава првостепеном пресудом утврђено чињенично стање и указује на погрешну оцену доказа, као и жалбени наводи да првостепени суд није образложио због чега налази да су окривљени поступали са умишљајем и да су били свесни свога дела, оцењени неоснованим.

На правилност закључка првостепеног суда указује и чињеница да су окривљени све радње обављали у сумрак, успостављајући при томе телефонску комуникацију са непознатим лицима различитих националности, којима су и подносили извештај о томе да ли су своје радње обавили или не, те се њихова урачунљивост не може ни доводити у сумњу, обзиром да њихово поступање упућује на логичан закључак да су били свесни свога дела и хтели њихово извршење.

Ценећи чињеницу да је окривљени АА у својој одбрани навео да је знао да се лица са којима телефонским путем остварује контакт баве илегалним пребацивањем људи преко границе, те да зна и начин на који они то чине, као и пут којим се то чини, обзиром да је пре више година и сам илегално прешао границу Републике Србије на прелазу који је означен у изреци првостепене пресуде, првостепени суд је правилно закључио да је његова одбрана у делу у којем истиче да није знао да предузетим радњама врши кривично дело, неистинита и срачуната на избегавање кривичне одговорности. Такође, првостепени суд је правилно закључио да су одбране окривљених ББ и ГГ – да су инкриминисане радње вршили у циљу помагања својим сународницима, а не у намери да прибаве себи противправну имовинску корист илегалним пребацивањем кинеских држављана преко територије Републике Србије, неосноване и срачунате на избегавање односно умањење кривичне одговорности, имајући у виду видео-записе и садржину телефонских разговора које су ови окривљени обављали са осталим окривљенима и које је првостепени суд детаљно анализирао, ценећи посебно исказ лица СС1, који је објаснио да је

позивно писмо нетачних навода сачинио управо на захтев окривљеног ББ, а које позивно писмо је омогућило да двоје кинеских држављана добију визу за улазак у Републику Србију, након чега су уз помоћ истог окривљеног, дакле окривљеног ББ стигли од Београда до Врања а затим и ван граница Републике Србије. У односу на окривљеног ЗЗ, првостепени суд је правилно закључио да његова одбрана – да није учествовао ни у каквом илегалном пребацивању кинеских држављана, неистинита, имајући у виду садржину телефонских разговора овог окривљеног са окривљеним ГГ, обзиром да је у овим разговорима причао о цени илегалног пребацивања, и то у тренутку када се налазио у Грчкој, а посебно када се има у виду да је у телефонском разговору са окривљеним ГГ, који се налазио у том моменту у Панчеву, давао налоге где, када и како да окривљени ГГ омогући лицу кинеске националности пребацивање до Прешева из Београда. На овакав закључак указује и чињеница коју је првостепени суд утврдио на основу исказа сведока СС11 и СС12 – да је окривљени ЗЗ ове сведоке позивао из Грчке са циљем да му проналазе такси превознике за превоз људи на територији Србије.

Најзад, код чињенице да је из садржине телефонских разговора утврђено да је окривљени ЕЕ прихватио превоз кинеских држављана за који га је ангажовао прво “Грк”, након чега је контактирао и са окривљеном ВВ, при чему јој је рекао колика је цена превоза и објаснио јој да она новац да Кинезима који ће њему у колима предати исти, те да је током вожње договарао са “Грком”, “лицем из Куманова” место предаје путника које, дакле, није ни знао у моменту уговарања вожње, да је детаљно реферисао где се налази и колико му времена треба да стигне, те колико лица превози, те да је након предаје лица другом возачу о овој чињеници обавештавао “Грка” или окривљену ВВ, то је очигледно да се напред наведено ангажовање окривљеног не може описати као редовна такси делатност, а обзиром да је вршио превоз само држављана кинеске националности и то у кратком временском интервалу и да је одбрана окривљеног ЕЕ у делу у којем истиче да је његова дужност као таксисте да превезе лица уколико га ангажују и то по тарифи предвиђеној за уговорену релацију, као и то да није знао да се ради о илегалном превозу кинеских држављана, срачуната на умањење кривичне одговорности.

Из истих разлога, правилан је закључак првостепеног суда и да радње окривљеног ДД превазилазе редовну такси делатност, имајући у виду садржину преслушаних разговора из којих је утврђено да је управо окривљени ДД окривљеном ЖЖ наложио када да крене, да је сведоку СС7 у телефонском разговору рекао да сачека са даљим превозом, и то до смркавања, те да је реферисао своје кретање и радње тзв. “Грку”, коме је објаснио и да је узео људе и када исти стижу у Македонију, те да је телефонским путем договарао превоз и са окривљеним АА и са НН лицем СС5, којима је такође реферисао где се налази и када стиже, што све упућује да је имао сазнања да се превоз врши у циљу илегалног преласка страних држављана преко државне границе.

Код чињенице да је и окривљени ЖЖ превоз кинеских држављана вршио по инструкцијама окривљеног ДД, при чему је чекао да падне мрак како би ова лица предао другом лицу, да је јасно видео да ова лица утрчавају и истрчавају приликом уласка и изласка из возила, посебно ценећи исказ сведока СС13, у којем је овај сведок објаснио да он окривљеном ЖЖ, као службено лице, није

давао никакве налоге нити инструкције да изврши овај превоз, првостепени суд је правилно закључио да је и окривљени ЖЖ био свестан да врши недозвољене радње, те да је његова одбрана која се своди на то да је радње које је предузимао легално предузимао у оквиру обављања такси превоза, и то по инструкцијама службеног лица, неоснованом и срачунатом на избегавање кривичне одговорности.

По оцени овога суда, из свих изведених доказа произилази логичан закључак да су сви окривљени својим појединачним радњама деловали управо у циљу обезбеђења недозвољеног преласка границе Републике Србије у Републику Македонију кинеских држављана и да су сви знали да делују као организована група која је имала за циљ стицање противправне имовинске користи, при чему је свако од окривљених имао одређени задатак и улогу у оквиру ове групе, те да у остварили противправну имовинску корист наведену у изреци побијане пресуде, како то правилно утврђује и првостепени суд у побијаној пресуди.

Имајући у виду наведено, то су жалбени наводи браниоца окривљеног ЕЕ, којима се указује да првостепена пресуда не садржи индивидуално одређене радње овог окривљеног, нити степен његове кривице, као и жалбени наводи свих бранилаца којима се указује да првостепени суд није дао јасне разлоге због чега сматра да су радње окривљених противправне, те да нису поступали са директним умишљајем као обликом кривице, те да нису адекватно утврђене чињенице у вези са одговорношћу сваког од окривљених, оцењени неоснованим, као и жалбени наводи у делу у којем се указује да првостепени суд није на адекватан начин образложио из којих доказа изводи закључак да су окривљени деловали у оквиру организоване групе.

Ни жалбени наводи бранилаца окривљених ЂЂ и ГГ, те окривљене ВВ, у делу у којем се истиче да би се у односу на ове окривљене могло евентуално радити о радњама помагања, нису могли бити прихваћени као основани, имајући у виду доказе изведене у току поступка, а који јасно указују да су поступали као чланови организоване групе. Најзад, ни жалбени наводи браниоца окривљене ВВ, којима се указује да се у конкретном случају не може радити о свршеном кривичном делу, те истиче да окривљена није имала сазнања о даљем кретању кинеских држављана, нису могли бити прихваћени као основани, обзиром на радње које је критичном приликом предузела, те чињеницу да је сваки пут уговарала превоз кинеских држављана у одређеном делу, а до жељене дестинације ових лица, коју је и обављала уз помоћ осталих окривљених, а у оквиру своје улоге коју је имала у организованој групи, као њен члан.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да у радњама окривљених стоје сви битни елементи кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика у продуженом трајању – у вези чл. 61 Кривичног законика, за које дело их је и огласио кривим.

При томе је првостепени суд правилно применио Кривични законик који

је важио у време извршења кривичног дела, обзиром да су одредбе овог Кривичног законика и по оцени овога суда блаже по учиниоца кривичног дела од одредаба Кривичног законика који је важио у време доношења првостепене пресуде. Како је првостепени суд изнео јасне и логичне разлоге због чега је применио Кривични законик који је важио у време извршења дела, а не Кривични законик који је ступио на снагу у септембру месецу 2009. године, имајући у виду да се на учиниоце кривичних дела увек примењује блажи закон, то су оцењени неоснованим жалбени наводи браниоца окривљеног ГГ, којима се указује да је окривљени морао бити оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 350 став 4 КЗ, а не због кривичног дела из члана 350 став 3 КЗ, како је то у побијаној пресуди учинио првостепени суд.

Испитујући првостепену пресуду, у делу који се односи на одлуку о врсти и висини кривичне санкције, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да је првостепени суд правилно утврдио и ценио све околности прописане одредбом чл. 54 КЗ, у односу на сваког од окривљених, а које су од утицаја приликом одмеравања казне.

Наиме, првостепени суд је правилно ценио као олакшавајуће околности на страни свих окривљених чињеницу да су до сада неосуђивани и да су породични људи, а у односу на окривљене АА, ББ, ГГ, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ и околност да су родитељи малолетне деце, па је имајући у виду број предузетих радњи сваког од окривљених у оквиру учињеног продуженог кривичног дела и њихове улоге, а посебно, да су окривљени АА и окривљена ВВ, имали већи број радњи извршења и значајнију улогу приликом организовања кривичног дела, правилно поступио када је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 4 године, окривљену ВВ и окривљеног ЗЗ на казне затвора у трајању од по 3 године и 6 месеци, окривљене ББ и ГГ на казне затвора у трајању од по 3 године, окривљене ДД и ЂЂ на казне затвора у трајању од по 1 године и 6 месеци, а окривљене ЕЕ и ЖЖ на казне затвора у трајању од по 1 године, у које казне је окривљенима урачунао и време проведено у притвору, сходно одредби чл. 63 КЗ.

И по оцени овога суда, овако одмерене казне адекватне су тежини извршеног кривичног дела и степену кривице сваког од окривљених као учинилаца кривичних дела, те ће се њима у односу на сваког од окривљених постићи сврха кажњавања прописана одредбом чл. 42 КЗ. Стога су жалбе Тужиоца за организовани криминал, у којој се инсистира на изрицању строжих казни, као и жалбе бранилаца окривљених, који су изјавили жалбе и у овом делу, те предложио изрицање блажих казни у односу на окривљене, оцењене неоснованим.

Такође, првостепени суд је правилно поступио када је на основу одредбе чл. 88 КЗ према окривљенима ЗЗ, ББ, ГГ и ВВ, изрекао меру безбедности протеривања странца из земље за време од 3 године, имајући у виду природу и тежину учињеног кривичног дела, начин извршења и побуде због којих је кривично дело учињено, а које околности и по оцени овога суда указују на непожељност даљег боравка наведених окривљених у Републици Србији.

Такође, првостепени суд је правилно поступио када је на основу одредбе

чл. 350 ст. 4 КЗ од окривљених ЕЕ, ЋЋ, ДД и ЖЖ одузео путничка возила, обзиром да је на несумњив начин утврђено да су овим возилима, која су користили у више наврата, превозили стране држављане, а у циљу извршења предметног кривичног дела, те када је од свих окривљених одузео мобилне телефоне и картице, имајући у виду да су ови телефони коришћени ради успостављања договора и комуникације окривљених у вези са извршењем кривичног дела, правилно закључујући да и мобилни телефони представљају средства којима је предметно кривично дело извршено. При томе чињеница да је од окривљеног ЋЋ одузето возило његовог оца, односно другог лица, није од утицаја, обзиром да је првостепени суд на несумњив начин утврдио да је ово возило представљало средство извршења кривичног дела.

Стога су жалбени наводи окривљеног ЋЋ и његовог браниоца, као и жалбени наводи бранилаца окривљених ДД и ЕЕ и у делу у којем се побија одлука првостепеног суда којом су од окривљених одузети предмети извршења кривичног дела, оцењени неоснованим.

Најзад, првостепени суд је правилно поступио када је од окривљених АА, ББ и ДД одузео новац који је код њих пронађен, као део имовинске користи прибављен извршењем кривичног дела, те када је обавезао окривљеног АА и друге окривљене да на име преосталог дела прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичног дела плате износе наведене у изреци пресуде, а да на име паушала плате износе на које су обавезани изреком побијане пресуде, имајући у виду дужину трајања и сложеност кривичног поступка. Наиме, нико не може да задржи корист прибављену кривичним делом, те је првостепени суд правилно поступио када је, без обзира што у оптужници нису били наведени износи противправне имовинске користи у односу на сваког од окривљених, а који су наведени у изреци првостепене пресуде, може утврдити ове износе, а што је првостепени суд правилно и учинио приликом доношења побијане пресуде.

Стога су и жалбени наводи бранилаца окривљених, којима се првостепена пресуда побија због одлуке о одузимању имовинске користи, трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву, оцењени неоснованим.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, имао је у виду и остале жалбене наводе, али их није посебно ценио у овој одлуци, обзиром да су без утицаја на другачију одлуку.

Са свега изложеног, а на основу одредбе чл. 388 ЗКП, донета је одлука као у изреци.

*Записничар,
Снежана Меденица, с.р.*

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Слободан Рашић, с.р.**

*За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић*